Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2025)0149

Förordningen om avskogning - förteckning över länder som har en låg eller en hög risk

Europaparlamentets resolution av den 9 juli 2025 om kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1093 av den 22 maj 2025 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1115 vad gäller en förteckning över länder som har en låg eller en hög risk för att det i landet ska produceras relevanta råvaror för vilka de relevanta produkterna inte uppfyller kravet i artikel 3 a (2025/2739(RSP))

Europaparlamentet fattar detta beslut

– med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1093 av den 22 maj 2025 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1115 vad gäller en förteckning över länder som har en låg eller en hög risk för att det i landet ska produceras relevanta råvaror för vilka de relevanta produkterna inte uppfyller kravet i artikel 3 a[1],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1115 av den 31 maj 2023 om tillhandahållande på unionsmarknaden och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010[2], särskilt artikel 29.2,

– med beaktande av artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina

---

1 EUT L, 2025/1093, 23.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1093/oj.

2 EUT L 150, 9.6.2023, s. 206, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj.

genomförandebefogenheter[1],

– med beaktande av artikel 115.2 och 115.3 i arbetsordningen,

– med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, klimat och livsmedelssäkerhet,

– med beaktande av Europaparlamentets omröstning i kammaren av den 14 november 2024 om *förordningen om ändring av förordning (EU) 2023/1115 vad gäller bestämmelser om tillämpningsdatum, och av följande skäl:*

Betänkligheter vad gäller datakvalitet och metodologisk robusthet

A. Den föreslagna riskkategoriseringen av länder enligt förordning (EU) 2023/1115 avspeglar inte de aktuella förhållandena i de berörda länderna på ett korrekt sätt, eftersom den bygger på föråldrade uppgifter och inte införlivar alla relevanta och tillgängliga riskindikatorer.

B. Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1093 avspeglar inte förhållandena i de berörda länderna på ett korrekt sätt, eftersom den inte beaktar empiriska nyckelfaktorer, i synnerhet den nuvarande dynamiken i markanvändningen och skogsförstörelsen. Ett erkännande av förstörelse som en riskfaktor skulle leda till att vissa medlemsstater placeras i högre riskkategorier och därmed utmana antagandet att leveranskedjorna i unionen automatiskt har låg risk[2].

C. Viktiga utvecklingstendenser inom förvaltning, avskogning och efterlevnadsmekanismer sedan den 31 december 2020, som är det brytdatum som avses i 2 i förordning (EU) 2023/1115, återspeglas inte tillräckligt i metoden.

D. De uppgifter som ligger till grund för riskkategoriseringen härrör främst från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations globala skogsresursbedömning, där de senaste fullständiga landrapporterna är från tiden före 2020, och därför återspeglar dessa uppgifter inte på ett adekvat eller rättvist sätt de senaste nationella insatserna för att förhindra avskogning, uppdaterade strategier för markanvändning, förbättringar av satellitövervakningen i realtid och de senaste tendenserna vad gäller avskogning i flera länder[3].

E. Metoden för riskkategorisering av länder brister i transparens vad gäller hur olika riskfaktorer viktas och tar inte hänsyn till regionala

---

1 EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj.

2 https://www.eea.europa.eu/publications/how-are-european-forest/how-are-european-forest-ecosystems-doing.

3 https://www.fao.org/forest-resources-assessment/en.

variationer inom länderna. Detta väcker allvarliga betänkligheter om huruvida klassificeringsmetoden är rättvis och trovärdig.

F. Metoden för riskkategorisering av länder är bristfällig eftersom den främst fokuserar på den sammantagna historiska avskogningen, vilket innebär att man förbiser avskogningsriskens flerdimensionella karaktär och inte tar hänsyn till alla de indikatorer som anges i artikel 29 i förordning (EU) 2023/1115.

G. Det synsätt som ligger till grund för den nuvarande metoden i förordning (EU) 2023/1115 ger inte tillräcklig flexibilitet för att möjliggöra snabba uppdateringar, vilket skapar betydande marknadsosäkerhet och potentiell volatilitet.

H. Utan en tydligt definierad mekanism för regelbunden och transparent omprövning kommer klassificeringen av länder i riskkategorier att hamna i otakt med föränderliga förhållanden, vilket undergräver såväl effektiviteten hos förordning (EU) 2023/1115 som de globala råvarumarknadernas funktion.

I. Avsaknaden av tydliga tillvägagångssätt för hur länder kan få sin riskkategorisering ändrad genom påvisbara framsteg undergräver den roll som förordning (EU) 2023/1115 spelar för att skapa positiva incitament och begränsar dess potential att driva på en hållbar omställning i praktiken.

Analys av utmaningar i den första riskkategorin (kategorin ”låg risk”)

J. Enligt kriteriet nettoskogsförlust mellan 2015 och 2020, som används för att fastställa kategorin ”låg risk” i artikel 29.1 b i förordning (EU) 2023/1115, anses den totala förlusten av skogsareal snarare än avskogning vara snävt definierad i den förordningen, vilket därmed inbegriper områden med tillfälliga förändringar av skogstäcket eller skogsförvaltning som inte är förknippade med omvandling av markanvändning, vilket undergräver metodologisk konsekvens och rättssäkerhet.

K. Metoden för riskkategorisering av länder inför en relativ tröskel på 0,2 % årlig skogsarealförlust och en absolut tröskel på 70 000 hektar årlig skogsförlust, utan att ge en tydlig motivering till dessa specifika värden. Det är värt att notera att vissa länder med hög avskogning, såsom Förenta staterna, ligger strax under det absoluta tröskelvärdet, vilket väcker frågor om de valda riktmärkenas objektivitet och robusthet.

L. Bedömningen av avskogningsrisken på grundval av utvidgningen av åkermark som används för relevanta råvaror, enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2023/1115, och omfattningen av animalie- och virkesproduktion är otydlig. Det är metodologiskt tveksamt att inkludera den samlade virkesproduktionen som ett mått

på avskogningsrisken eftersom man därmed likställer lagligt skogsbruk med avskogning på grund av förändrad markanvändning.

Brist på detaljrikedom och kontextmedvetenhet

M. Det nuvarande systemet med endast tre riskkategorier är otillräckligt för att på ett adekvat sätt särskilja länder med vitt skilda nivåer av avskogningsrisk.

N. Avsaknaden av ett nyanserat synsätt skulle kunna undergräva incitamenten för mer ambitiösa regeringar att vidta ytterligare åtgärder, eftersom det i praktiken bestraffar framsteg och inte erkänner meningsfulla insatser för att bekämpa avskogningen.

O. Kommissionen bör åtgärda metodbristerna i det nuvarande klassificeringssystemet med tre kategorier genom att överväga att införa en fjärde kategori – ”försumbar risk” – för att återspegla det faktum att i vissa länder eller regioner är risken för avskogning eller skogsförstörelse i praktiken försumbar på grund av robusta rättsliga ramar, låg dynamik vad gäller förändrad markanvändning och hållbara markförvaltningsmetoder.

P. Det nuvarande systemet riskerar att överförenkla avskogningsrisken genom att bevilja länder status på grundval av föråldrade uppgifter eller nationella genomsnitt, vilket skulle kunna skapa en falsk känsla av säkerhet och potentiellt minska skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet i fråga om produkter som kommer från områden där olaglig avskogning fortfarande pågår.

Q. Även om aktuella uppgifter har visat på en lokal ökning av avskogningen i vissa regioner i världen, understryker en sådan utveckling behovet av en detaljerad, regionspecifik övervakning i stället för statisk nationell riskklassificering, som riskerar att felkarakterisera den övergripande tendensen och förbise regionala framsteg eller bakslag.

R. Trovärdig forskning och trovärdiga långsiktiga studier som Deforestation in the Amazon: Past, Present and Future[1], som offentliggjordes 2023 av Amazonas-nätverket för georefererad social och miljömässig information, visar på komplexiteten och variationen i avskogningsdynamiken som drivs av politiska cykler, verkställighetsnivåer och lokala socioekonomiska förhållanden, och ger därför stöd till behovet av en mer anpassningsbar, kontextmedveten strategi i stället för stelbenta riktmärken på landnivå.

S. Den nuvarande riskklassificeringsmodellen tar inte hänsyn till

---

1 https://infoamazonia.org/wp-content/uploads/2023/03/DEFORESTACION-AMAZONIA-2025_21032023.pdf.

volatiliteten på de globala råvarumarknaderna, där prisfluktuationer, handelsdynamik och efterfrågeförändringar snabbt kan förändra avskogningstrycket.

T. Riskklassificeringen bör också göra det möjligt att inrätta en reglerad kompensationsmekanism som endast är tillämplig utanför urskogsområden eller områden med hög biologisk mångfald.

Betänkligheter vad gäller rättvisa, legitimitet och globalt engagemang

U**.** Det nuvarande systemet för riktmärkning av länder kan omintetgöra incitamentet till samarbete och datadelning mellan länder som producerar relevanta råvaror, särskilt om de uppfattar riskkategoriseringen av länder som orättvis eller politiskt motiverad. Främjandet av ömsesidigt förtroende och engagemang förutsätter ett rättvist, evidensbaserat och samarbetsinriktat synsätt som uppmuntrar till transparens och ansvarsskyldighet i stället för bestraffande stämpling av länder.

V**.** Miljöorganisationer och civilsamhällesorganisationer från länder som producerar relevanta råvaror har uttryckt oro över bristen på inkluderande samråd i utvecklingen av systemet för riktmärkning av länder, vilket belyser vikten av deltagandeprocesser som involverar ursprungsbefolkningar, lokala aktörer och regionala myndigheter.

1. Europaparlamentet anser att genomförandeförordning (EU) 2025/1093 överskrider de genomförandebefogenheter som fastställs i förordning (EU) 2023/1115.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upphäva sin genomförandeförordning (EU) 2025/1093.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över systemet för riktmärkning av länder för att säkerställa att det bygger på aktuella uppgifter, möjliggör regional differentiering och inbegriper transparent viktning av riskindikatorer.

4. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att inrätta tydliga, tidsbundna och transparenta förfaranden för att regelbundet ompröva riskkategoriseringen av länder på grundval av mätbara framsteg och uppdaterade vetenskapliga uppgifter.

5. Europaparlamentet betonar vikten av att samarbeta med länder som producerar relevanta råvaror och berörda parter genom inkluderande och deltagandebaserade processer och av att ge stöd till reformer av skogsförvaltningen och spårbarhetssystem.

6. Europaparlamentet efterlyser kompletterande åtgärder, exempelvis skogspartnerskap, tekniskt stöd och incitament för rättvis handel, som ska åtföljа riktmärkningsprocessen och främja en hållbar

omställning i råvaruproducerande regioner.

7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.